

[Erik Eriksen.]

„Lønoverenskomster, i hvilke der ikke findes særlige Bestemmelser for unge og utrænede Arbejdere, skal ikke være bindende ved Beskæftigelse af mandlig Arbejdskraft under 22 Aar — — —“.

Bestemmelserne om Alder og Ledighedsperiode er Ministerens egne Bestemmelser i § 12. Meningen med vort Ændringsforslag er den simple, at førend Statsmagten giver disse unge Mennesker et Paabud om at komme i Arbejdslejr, skal den samme Statsmagt drage Omsorg for, at Organisationerne ikke igennem Aftaler har lavet saadanne Overenskomster, at disse unge faktisk er spærret ude fra det producerende Erhvervsliv, fordi deres manglende Arbejdsevne ikke svarer til den paa mange Omraader for ringe Spændvidde og for ringe Elasticitet i selve Tarifsystemet. Vi maa ikke glemme, at det, det kommer an paa, og det, det drejer sig om, er at standse Tilgangen til Ungdomsarbejdsløsheden. Det, det drejer sig om paa dette Omraade, er, at hvis vi ikke vil forebygge, kan vi heller ikke helbrede. Derfor er dette Lovforslag om Indsættelse af en ny Paragraf den naturlige Overgang til Lovforslagets § 12. Jeg haaber og tror, at denne Bestemmelse ogsaa vil vinde Tilslutning langt uden for Venstres Rækker her i Salen, fordi den vedrører ikke blot noget principielt, men ogsaa noget absolut rimeligt og forstandigt, samtidig med at den giver Ungdommen, hvad dens er: Retten til at være med i Produktionen.

Vore Ændringsforslag til § 12 under Nr. 31, 32 og 33 gaar ud paa for det første at ændre den Bestemmelse, at der kun kan beskæftiges arbejdsløse, som henvises til Foranstaltningerne af den offentlige Arbejdsanvisning, saaledes at ogsaa de sociale Udvalg i Kommunerne skal kunne foretage denne Henvisning. For det andet ændres det, at de arbejdsløshedsforsikrede fortrinsvis skal have Adgang til Deltagelse i disse Arbejder. Naar der, som Tilfældet er her, er Tale om at hjælpe de Mennesker, der er i Nød, kan denne Sondring mellem forsikrede og ikke-forsikrede næppe foretages, i hvert Fald ikke med nogen Berettigelse, og jeg beklager, at de Konservative i deres Samarbejde med Regeringspartierne ikke har faaet denne Bestemmelse ændret, men reelt er nøjedes med en Omskrivning af Paragraffen.

Ændringsforslaget til § 15 under Nr. 37 gaar ud paa, at den Bemyndigelse, der efter Forslaget er tiltænkt Socialministeren, maa gives saaledes, at Ministeren skal have

Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg ved Anvendelsen af de Beløb, der her er Tale om. Det maa være et sundt og rigtigt Princip, at Rigsdagen ikke delegerer sin Myndighed eller Indseende paa disse Omraader.

Hvad endelig angaar vort Ændringsforslag under Nr. 38 vedrørende Fordelingen af Udgifterne til Arbejdsløn, skal jeg bemærke, at vi hverken kan tiltræde den Fordeling, der er foreslaaet i Lovforslaget, eller den, der nu foreslaas i Regeringspartierne og de Konservatives Ændringsforslag, selv om jeg anser den i Ændringsforslaget foreslaaede Fordeling for en Forbedring. Det er min og mit Partis Opfattelse, at det, det kommer an paa, er at gøre Kommunerne interesserede i at henvise deres arbejdsløse til disse Foranstaltninger. Skal det lykkes, maa Fordelingen af Udgifterne foretages paa en saadan Maade, at Kommunernes Bidrag til Arbejdsløn bliver det eller i hvert Fald nogenlunde det, Kommunen ellers vilde komme til at betale i Form af Understøttelse. Derfor har vi foreslaaet Fordelingen paa den Maade, vort Ændringsforslag anviser. Den anden Del af Ændringsforslaget angaar ogsaa Kommunernes Stilling, idet vi ønsker fastslaaet, at selve dette at iværksætte Arbejder ikke skal rumme nogen Risiko med Hensyn til Opholdsforpligtelser for den Kommune, som har iværksat Arbejdet; den skal ikke have større Forpligtelser over for de paagældende Folk, naar Arbejdet er ophørt.

Tilbage er saa endelig vort Ændringsforslag under Nr. 42 om, at § 16 skal udgaa. Vi kan nemlig ikke billige, at man ad den Vej og paa den Maade skal til at ændre i Arbejdsløshedsloven. Det er dog en underlig Tanke, at der ved Vedtagelse af dette Lovforslag skal annulleres Bestemmelser i andre Love. Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 31 er gennemført under de nuværende Regeringspartiers Ledelse, saa det forekommer mig meget mærkeligt, at disse Bestemmelser nu skal sættes ud af Kraft. Dette kan vi selvsagt ikke tiltræde, og derfor foreslaar vi, at Arbejdsløshedslovens Bestemmelser paa dette Punkt bibeholdes.

Dette er i meget store Træk en Gennemgang af Venstremindretallets Ændringsforslag. Ogsaa jeg kan som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet beklage, at der ikke i Udvalget har kunnet opnaas Enighed, og at der slet ikke har været til at opnaa Enighed om den Linie, jeg her har skitseret, og som vore Forslag er Udtryk for. Jeg skal kun tilføje, at det er med endnu større Beklagelse, at jeg ved